

fentligt-privat samarbejde, som skal sikre, at opgaverne på længere sigt overgår til private.

– Endvidere hindrer lovforslaget nye kommunale opgaveløsninger mellem kommuner og eksisterende mellemkommunale opgaveløsninger.

S kan således ikke støtte lovforslaget.

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget finder, at de kommunale og mellemkommunale selskaber er instrumenter, som kommunerne kan bruge i deres opgaveløsning. SF har fuld forståelse for, at kommunale virksomheder skal arbejde på helt almindelige konkurrencemæssige vilkår, og at de skal begrænse sig til kommunens kerneområder. Men kommunerne skal også have reel mulighed for at være dynamiske uden at skulle presses ind i privatiseringer, ligesom der ikke skal opsættes hindringer for mellemkommunalt samarbejde, så længe der arbejdes inden for ovenstående principper.

SF mener generelt, at lovforslaget drejer sig om at presse kommunerne til privatiseringer. Dette underliggende, ensidige formål vil i nogen grad hindre kommunerne i rationel opgavevaretagelse og dermed koste penge:

Der foreslås således i lovforslaget en lang række stramninger for kommuners deltagelse i offentligt-privat samarbejde, som skal sikre, at opgaverne på længere sigt overgår til private.

Endvidere hindrer lovforslaget nye kommunale opgaveløsninger mellem kommuner og eksisterende mellemkommunale opgaveløsninger som f.eks. Kommunekemi A/S og lign., der foreslås afviklet efter overgangsperioder. Dog indføres der efter massiv kritik visse muligheder for undtagelser.

SF kan således ikke støtte lovforslaget.

Enhedslistens medlem af udvalget kan ikke støtte forslaget, fordi det er et forsøg på at privatisere større dele af den kommunale sektor. Tværtimod mener Enhedslisten, at kommunerne og regionernes rammer for at producere varer og tjenester skal udvides, så vel når de går sammen i fælleskommunale selskaber, som når de er alene. Den kommunale sektor har nemlig andre gode interesser end den private sektor. Kommunerne har interesse i, at borgerne får en god service, og at borgerne er beskæftiget til normale løn- og arbejdsforhold, mens den private sektor er optaget af at tjene penge til ejerne af virksom-

hederne og først i anden række tager hensyn til den købedygtige efterspørgsel og de ansattes vilkår.

Enhedslisten finder, at dette lovforslag er endnu et i rækken af forsøg på at privatisere og udlicitere opgaver, som i dag ligger i offentligt regi. Regeringen er ude i en ideologisk mission, for der foreligger ikke beregninger, der viser, at der kan spares noget ved at overføre opgaverne til private virksomheder, uden at der samtidig sker en forringelse af kvaliteten set fra borgernes og brugernes synspunkt, og uden at der sker en forringelse af løn- og arbejdsforhold for de ansatte.

Det er klart, at det generer regeringen og dens venner i det private erhvervsliv, at det går meget trægt med privatisering og udlicitering. Der er sket et stort fald i antallet af udbud i stat, amter og kommuner siden år 2000, og udliciteringsindikatoren er faldet til omkring 10 pct. En del af forklaringen det seneste år er givetvis, at kommunalreformen har skabt nogle større kommuner, som har opdaget, at de selv er i stand til at løse flere opgaver. De vælger formentlig også at gøre det, fordi de derved undgår at skulle afskedige personale.

Regeringen har i en række kommuneaftaler »kælet for« offentligt-privat partnerskab (OPP) med lånedispensationer/deponeringsfritagelser. I en tid med meget stram økonomi i kommunerne og uden mulighed for at foretage langsigtede investeringer er det klart, at enkelte kommuner har set en fordel i at indgå i sådanne partnerskaber. Imidlertid er den private finansiering 1-3 renteprocent dyrere end offentlig finansiering, bl.a. pga. større risikotillæg, så OPP må betragtes som en nødløsning.

Enhedslisten anser dette lovforslag for en undergravning af det kommunale selvstyre og en mistillid til kommunalpolitikere, som er tættere på borgerne og derfor bedre ved, hvad der tjener borgerne bedst, og hvordan de bedst køber og frembringer de nødvendige serviceydelser.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.